

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΟΒΑΣ

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ο Εκδότης

Εγγραφείτε στην Ενημερωτική Λίστα των Βιβλίων του Γιώργου Ντόβα και Κερδίστε Δωρεάν eBooks!!

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γιώργος Ντόβας

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΞΩΦΥΛΟΥ: <https://www.pexels.com/>

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Ντόβας

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Γιώργος Ντόβας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Λυδία Γερμανού

Δεν ενδείκνυται για ανηλίκους

Έκδοση: Αθήνα, Γενάρης 2018

© Copyright 2015-2018

Γιώργος Ντόβας

author@homoastralis.org

<https://homoastralis.org/yorgosbooks.htm>

<https://www.facebook.com/YorgosBooks/>

Όλα τα δικαιώματα είναι κατοχυρωμένα, συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματος της αναπαραγωγής του συνολικού περιεχόμενου ή μέρους αυτού, σε οποιοδήποτε μέσο. Ηλεκτρονικό ή μη.

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή του συνολικού περιεχόμενου ή μέρους αυτού, σε οποιοδήποτε μέσο, Ηλεκτρονικό ή μη, χωρίς την έγγραφη άδεια του συγγραφέα.

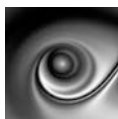
Όλοι οι χαρακτήρες, καταστάσεις και γεγονότα που περιγράφονται σε αυτό το βιβλίο, είναι εξ' ολοκλήρου φανταστικά και δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Κάθε ομοιότητα με πρόσωπα ζωντανά ή μη, είναι εντελώς συμπτωματική.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΟΒΑΣ

Ο Εκδότης

Προεπισκόπηση

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΟΒΑΣ

Ο Γιώργος Ντόβας, γεννήθηκε στο Βόλο.

Έχει σπουδάσει Ηλεκτρονική και Επιστήμη Υπολογιστών.

Είναι Σύμβουλος Πληροφορικής και Επικοινωνιών, Συγγραφέας Βιβλίων και Θεατρικών Κειμένων, Σεναριογράφος και Ερευνητής Παράξενων Φαινομένων.

Δημιουργεί Ψηφιακά Έργα Τέχνης και γράφει διάφορα Παράξενα και μη, Βιβλία.

Έχει γράψει τα βιβλία, Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ (Τριλογία), Ελένη & Μενέλαος, Ένα Βροχερό Απόγευμα και Πολλές Ηλιόλουστες Μέρες, Ο Εκδότης, Απόπειρα Βιασμού, 4 Ερωτικές Ιστορίες, Αναγέννηση, Η Πολιτικός, Χέρμα, Η Νύφη.

Το πρώτο βιβλίο της τριλογίας Κλαίρη – Έρικα – Κλειώ, καθώς και το Ένα Βροχερό Απόγευμα και Πολλές Ηλιόλουστες Μέρες, έχουν μεταφρασθεί στα Αγγλικά και κυκλοφορούν παγκόσμια.

Μιλάει Αγγλικά, Γαλλικά και Γερμανικά.

Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Web: <https://homoastralis.org>

email: author@homoastralis.org

Περιεχόμενα

1. Μία όχι και τόσο συνηθισμένη ημέρα.....7
2. Η Συνάντηση..... 15

1. Μία όχι και τόσο συνηθισμένη ημέρα

Ήταν ένα όμορφο ανοιξιάτικο πρωινό. Ο Νίκος Γεωργίου, έφτασε στην εφημερίδα που εργαζόταν τον τελευταίο χρόνο. Χαιρέτησε τον Σεκιούριτι στην πύλη και στάθμευσε το αυτοκίνητο του σε μία από τις θέσεις των υπαλλήλων.

Μπήκε στο Κεντρικό κτίριο και κατευθύνθηκε στον δεύτερο όροφο. Πέρασε πρώτα από την Τεχνική Υποστήριξη για να ενημερωθεί για τις τυχόν εκκρεμότητες της ημέρας. Τα καθήκοντα του ήταν λίγο μπερδεμένα. Και αυτό γιατί παρόλο που είχε σχεδόν είκοσι χρόνια εμπειρία στα πληροφοριακά συστήματα και στις τηλεπικοινωνίες, στην εφημερίδα ουσιαστικά έκανε υποστήριξη χρηστών. Πριν από δύο χρόνια, είχε χάσει την εργασία του, λόγω χρεοκοπίας της εταιρείας που εργαζόταν επί σειρά ετών. Είχε μείνει άνεργος για πάνω από ένα χρόνο και τελικά ένας φίλος του που εργαζόταν στην εφημερίδα, μεσολάβησε στον γιο του ιδιοκτήτη για να τον προσλάβουν.

Με τα προσόντα και την εμπειρία του, κάλλιστα θα μπορούσε να είναι Διευθυντής Πληροφορικής. Είχε πολύ μεγαλύτερη εμπειρία από τον υπάρχοντα Διευθυντή Πληροφορικής. Και αυτό φυσικά δεν άρεσε καθόλου στον νυν Διευθυντή Πληροφορικής. Έτσι εκείνος, έβαλε βέτο στον Ιδιοκτήτη, για να τοποθετήσουν τον Νίκο Γεωργίου, σε θέση που θεωρούσε ότι δεν κινδύνευε, ο ίδιος. Ο γιος του Ιδιοκτήτη, ο οποίος ουσιαστικά διοικούσε την εταιρία, το κατάλαβε αμέσως. Όπως κατάλαβε επίσης και τα προσόντα του Νίκου Γεωργίου. Ο Νίκος Γεωργίου κατάλαβε ότι ο γιος του Ιδιοκτήτη δεν πολυσυμπαθούσε τον Διευθυντή του. Τον παρακάλεσε λοιπόν, να δεχτεί αρχικά μία πιο χαμηλότερη θέση, υποσχόμενος ταυτόχρονα να τον αναβαθμίσει σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Έτσι ο Νίκος Γεωργίου, βρέθηκε περιφερόμενος από όροφο σε όροφο, καλύπτοντας τις ανάγκες της υποστήριξης των χρηστών. Αποδέχτηκε πλήρως τον ρόλο του. Επικοινωνιακός όπως ήταν, δεν άργησε να γίνει αγαπητός σχεδόν σε όλους τους χρήστες. Και κυρίως στις γυναίκες δημοσιογράφους. Και αυτό

το είχε ανάγκη, γιατί μια από τις επιπτώσεις των αρνητικών εξελίξεων στην εργασία του, ήταν και ένα διαζύγιο από την μέχρι τότε σύζυγο του. Ευτυχώς που συμφώνησαν και οι δύο στην συναινετική διαδικασία και ξεμπέρδεψαν σχετικά γρήγορα. Δεν είχαν και τίποτα να χωρίσουν άλλωστε.

Στην Τεχνική Υποστήριξη τον ενημέρωσαν, ότι σήμερα θα παρείχε υποστήριξη στους συντάκτες του Οικονομικού τμήματος της Εφημερίδας. Και αυτό τον χαροποίησε ιδιαίτερα, αλλά δεν το έδειξε. Το Οικονομικό τμήμα, είχε κυρίως νέες δημοσιογράφους. Και εκεί ήταν μία πολύ νεαρή δημοσιογράφος που είχε βάλει στο μάτι και φλέρταρε το τελευταίο χρονικό διάστημα. Ξανθιά, ζουμερή, ναζιάρα και πολύ προκλητική. Ντυνόταν πάντα ιδιαίτερα αποκαλυπτικά. Αλλά αυτό που τον τρέλανε περισσότερο, ήταν οι δωδεκάποντες κλασικές γόβες της. Και εκείνος είχε φετίχ με τις γόβες. Αυτή φυσικά το είχε καταλάβει και τις φορούσε κάθε μέρα.

Κατευθύνθηκε ευδιάθετος στον τρίτο όροφο που ήταν το Οικονομικό ρεπορτάζ. Παρόλο που ήταν σχετικά νωρίς, οι περισσότεροι δημοσιογράφοι είχαν έρθει. Κυρίως οι νέοι. Μπήκε στην αίθουσα. Η νεαρή δημοσιογράφος στέκονταν λίγο πιο πέρα και συζητούσε. Μόλις τον είδε, σχεδόν έτρεξε καταπάνω του. Ήταν πάλι και σήμερα, σκέτη κόλαση. Φορούσε ένα άσπρο πουκάμισο, το οποίο ασφυκτιούσε και τόνιζε ιδιαίτερα το πλούσιο στήθος της. Και από κάτω μία σούπερ μίνι μαύρη φούστα. Και φυσικά οι μαύρες δωδεκάποντες κλασικές γόβες.

«Γεια σου Νίκο», του είπε ναζιάρικα όταν τον πλησίασε.

«Καλημέρα, Νάνσυ». Της απάντησε χαμογελώντας. «Κόλαση είσαι πάλι σήμερα!»

«Σιγά καλέ! Ένα πουκάμισο και μία φουσιτίτσα, έχω φορέσει η κοπέλα. Δεν μου λες, πότε θα μου βάλεις εκείνο που μου έχεις υποσχεθεί;» Συνέχισε στον ίδιο τόνο.

«Μπορείς να μου θυμίσεις, τι έχω υποσχεθεί να σουβάλω!» Ρώτησε και εκείνος, σχεδόν γελώντας.

«Εκείνο τον ορθογράφο στον υπολογιστή. Ξέρεις ότι έχω ένα θέμα με την ορθογραφία!»

«Α, αυτό εννοούσες. Γιατί εμένα αλλού πήγε το μυαλό μου!» Την πείραξε.

«Α, να χαθείς!» Του απάντησε και του έδωσε μία στον ώμο.

«Συγγνώμη κορίτσι μου. Θα σου τονβάλω. Μην στεναχωριέσαι. Να τελειώσω πρώτα κάτι εκκρεμότητες και θα έρθω στο γραφείο σου. Αν και εγώ κάτι άλλο θα ήθελα να σουβάλω!!»

«Είσαι αισχρός!» Του είπε όσο πιο ναζιάρικα μπορούσε.

«Εγώ θα σου τονβάλω, τον ορθογράφο, αλλά εσύ δεν λες να πάρμε για εκείνο το ποτό, που σου έχω προτείνει!»

«Αφού ξέρεις, ότι είμαι καλό κορίτσι. Σου έχω υποσχεθεί ότι μόλις ξεμπερδέψω με τον ανεπρόκοπο, θα είσαι ο πρώτος που θα σκεφτώ. Ο πρώτος στο υπόσχομαι!»

«Γιατί υπάρχουν και άλλοι, υποψήφιοι;» Της απάντησε.

«Ούυυ... Εσύ όμως θα είσαι ο πρώτος. Το ξέρεις πόσο σε συμπαθώ!»

«Εντάξει. Άντε να δούμε».

Ήξερε ότι τα είχε με έναν παρουσιαστή από την κρατική τηλεόραση. Και επίσης ήξερε ότι δεν τα πήγαιναν καλά και ήταν στα τελειώματα. Για αυτό και επέμενε. Βέβαια, οι κακιές οι γλώσσες έλεγαν επίσης, ότι έκανε παιχνίδι και με τον γιο του ιδιοκτήτη. Αλλά αυτό ήταν ανεπιβεβαίωτο. Για κάθε ενδεχόμενο εκείνος φλέρταρε και με μία άλλη δημοσιογράφο από το πολιτιστικό ρεπορτάζ. Όχι τόσο εντυπωσιακή αλλά εξίσου καλή. Εκείνη του είχε υποσχεθεί ότι εάν έβρισκε κάποιες δυσεύρετες προσκλήσεις για μία παράσταση στο Μέγαρο Μουσικής, θα τον συνόδευε. Και ήξερε ότι εκείνη την περίοδο δεν είχε σχέση. Οπότε, ότι ήθελε προκύψει.

Έριξε μία ματιά στην λίστα με τις εκκρεμότητες του. Είχε δύο αναβαθμίσεις, που έπρεπε να κάνει πρώτα. Μετά θα πήγαινε στην Νάνσυ, για να της «βάλει» τον ορθογράφο.

Δεν είχε προλάβει να τελειώσει με τις αναβαθμίσεις, όταν ήρθε και τον βρήκε ο επικεφαλής της προσωπικής ασφάλειας του γιου του ιδιοκτήτη.

«Καλημέρα, Κύριε Γεωργίου. Ο Κύριος Πάνος, θα ήθελε να σας δει στο γραφείο του.» Του είπε ευγενικά. Ο Κύριος Πάνος, ήταν ο γιος του Ιδιοκτήτη.

«Και βέβαια», απάντησε. «Μπορώ να τελειώσω κάτι που κάνω πρώτα;»

«Φυσικά». Του απάντησε.

«Πολύ καλά. Σε δέκα λεπτά θα έχω ανέβει».

Ο επικεφαλής της προσωπικής ασφάλειας, έγνεψε καταφατικά και απομακρύνθηκε.

Τι θέλει πάλι;, αναρωτήθηκε.

Τελείωσε με την τελευταία αναβάθμιση και κατευθύνθηκε προς την πόρτα του ορόφου. Ανέβηκε με τις σκάλες στον τέταρτο όροφο.

Χαμογέλασε στην Γραμματέα που καθόταν στο Γραφείο έξω από το Γραφείο του Κυρίου Πάνου.

«Περάστε, Κύριε Γεωργίου. Σας περιμένει». Του είπε χαμογελώντας.

Της χαμογέλασε και εκείνος, χτύπησε διακριτικά την πόρτα του γραφείου και μπήκε μέσα.

Ο γιος του Ιδιοκτήτη, ήταν στην ηλικία του και καθόταν στην πολυθρόνα του Γραφείου του. Μόλις τον είδε, του χαμογέλασε και σηκώθηκε για να τον καλωσορίσει. Τον πλησίασε και του άπλωσε το χέρι. Ο Νίκος Γεωργίου, άπλωσε και εκείνος το χέρι του και έκαναν μία θερμή δυνατή χειραψία.

Η συμπεριφορά αυτή τον παραξένεψε. Ο Κύριος Πάνος, δεν τα συνήθιζε κάτι τέτοια.

Να δεις, ότι αυτός κάτι θέλει να μου ζητήσει, σκέφτηκε.

Του έκανε νόημα να καθίσει στον τριθέσιο δερμάτινο καναπέ που ήταν δίπλα στο Γραφείο του και κάθισε και εκείνος δίπλα του.

«Λοιπόν, Νίκο μου, όλα καλά;»

«Μια χαρά, Κύριε Πάνο. Όλα καλά.»

«Δεν πιστεύω να σε πρήξει ο Διευθυντής σου. Του έχω κάνει μία σχετική συζήτηση. Εάν σε πρήξει, θέλω να μου το πεις αμέσως.»

«Δεν έχω κανένα θέμα, Κύριε Πάνο. Είμαστε μία χαρά». Του απάντησε.

«Πολύ ωραία, χαίρομαι. Λοιπόν, ξέρεις ότι σε εκτιμώ και σε εμπιστεύομαι».

«Ευχαριστώ πολύ». Του απάντησε.

«Και θα αρχίσω από τα ευχάριστα. Ξέρω τα προσόντα και την εμπειρία σου. Και φυσικά αυτή η θέση που έχεις, είναι πολύ λίγη για σένα. Θα ήθελα να σε ενημερώσω ότι σχεδιάζουμε μία καινούργια επιχειρηματική δραστηριότητα, την οποία πιστεύω να την υλοποιήσουμε σύντομα. Δεν μπορώ ακόμη να αποκαλύψω λεπτομέρειες, αλλά θα είναι ανεξάρτητη από όλες τις άλλες. Και σε άλλο χώρο. Καλύτερο από αυτόν εδώ. Θα θέλαμε λοιπόν, να αναλάβεις επιτελική θέση εκεί».

«Ευχαριστώ πάρα πολύ, Κύριε Πάνο. Φυσικά, είμαι στην διάθεση σας, για όπου μπορώ να φανώ χρήσιμος».

«Πιστεύω, ότι θα μας είσαι πολύ χρήσιμος και θα τα καταφέρεις. Όταν θα έρθει η ώρα, θα σε ενημερώσω. Και φυσικά η αμοιβή σου θα είναι πολλαπλάσια. Και οι παροχές επίσης».

«Ευχαριστώ και πάλι.»

«Σήμερα, όμως θα ήθελα και κάτι άλλο από σένα. Θα μπορούσες να μου φανείς πολύ χρήσιμος σε μία αυστηρά προσωπική μου υπόθεση».

«Εάν μπορώ, ευχαρίστως».

«Φυσικά και μπορείς. Είναι ένα λεπτό, αυστηρά προσωπικό μου θέμα και θέλει ιδιαίτερο χειρισμό. Και εσύ έχεις αποδείξει ότι μπορείς να το κάνεις. Σε εμπιστεύομαι απόλυτα, φυσικά».

Τότε κατάλαβε, τι εννοούσε. Καιρό πριν, ο Κύριος Πάνος, τον είχε στείλει στο σπίτι μίας κοπελιάς, που διατηρούσε σχέση, για να της ρυθμίσει δήθεν, την πρόσβαση στο Internet. Στην πραγματικότητα ήθελε να ψάξει τον υπολογιστή της, επειδή είχε την υπόνοια, ότι είχε καταγράψει «ιδιαίτερες» στιγμές των συνενυρέσεων τους. Εκείνη βέβαια, το αρνούταν. Ο Νίκος Γεωργίου, είχε πάει στο Σπίτι της, παρουσία της κοπελιάς και είχε βρει πληθώρα αρχείων φωτογραφιών και βίντεο. Τα διέγραψε όλα, αφού πρώτα τα αντέγραψε σε ένα φορητό σκλη-

ρό δίσκο. Η κοπελιά δεν κατάλαβε τίποτα. Στον Κύριο Πάνο, μπροστά στην κοπελιά, είχε αφήσει να εννοηθεί ότι όλα ήταν εντάξει. Έτσι εκείνη είχε καθησυχασθεί. Μετά όμως, όταν ήταν μόνοι τους, του έδωσε αντίγραφο από όλα τα ευρήματα. Και φυσικά, κράτησε και εκείνος ένα ακόμη αντίγραφο. Παρόλο που δεν το παραδέχτηκε ποτέ και τον είχε διαβεβαιώσει ότι δεν το είχε κάνει, ο Κύριος Πάνος κατά βάθος ήξερε ότι τα είχε αντιγράψει και για τον εαυτό του. Και βέβαια, μετά από αυτό, η σχέση του Κυρίου Πάνου με την κοπελιά, έλαβε οριστικό τέλος. Από τότε η συμπεριφορά του Κυρίου Πάνου, ήταν ανάλογη. Μέχρι και έξτρα bonus, του έδινε κάθε μήνα, για να συμπληρώσει τον χαμηλό μισθό του. Από τα μυστικά κονδύλια, φυσικά. Οπότε είχε καταλάβει πολύ καλά, τι εννοούσε.

«Σας ακούω». Του απάντησε. «Να είστε βέβαιος, ότι θα κάνω ότι μπορώ».

«Σε ευχαριστώ. Άκου λοιπόν περί τίνος πρόκειται. Έχω μία ιδιαίτερη σχέση, με μία κυρία από την Κρήτη. Ωραισιότητα και πολύ ευκατάστατη. Πάρα πολύ ευκατάστατη. Την επισκέπτομαι και με επισκέπτεται σε τακτά χρονικά διαστήματα. Εκείνη μένει μόνιμα στην Κρήτη. Το τελευταίο χρονικό διάστημα όμως, η σχέση μας, περνάει μία μικρή κρίση. Καλοθελητές της έχουν πει ότι έχω και άλλες σχέσεις εκτός από αυτή. Έχω την πληροφόρηση, ότι σήμερα θα έρθει εκτάκτως από την Κρήτη, για να μου κάνει έλεγχο. Την έχουν πληροφορήσει, δεν ξέρω πως, ότι σήμερα το μεσημέρι θα έχω γεύμα με μία κυρία με την οποία σκοπεύω να κάνω σχέση. Και θα έρθει αιφνιδίως για να ελέγξει εάν αυτό αληθεύει.»

«Κατάλαβα. Εγώ όμως τι θέλετε ακριβώς να κάνω;»

«Θα είμαι απόλυτα ειλικρινής, μαζί σου. Η Κυρία έχει δίκιο. Φυσικά και έχω και άλλες σχέσεις. Δεν θα ήταν δυνατόν, άλλωστε να καλύπτομαι με τις δύο – τρεις φορές το χρόνο που την συναντώ. Και οι συνεντεύξεις μας, δεν είναι και από τις καλύτερες. Εάν καταλαβαίνεις τι εννοώ;» Είπε με νόημα ο Κύριος Πάνος.

«Νομίζω ότι καταλαβαίνω». Απάντησε χαμογελώντας ο Νίκος Γεωργίου.

«Την σχέση αυτή την συντηρώ, επειδή με έχει βοηθήσει πολύ οικονομικά στο παρελθόν και επίσης με εξυπηρετεί κατά καιρούς με τα ιδιωτικά αεροσκάφη που διαθέτει. Δεν θα ήθελα λοιπόν, να χαλάσω αυτή την σχέση με τίποτα. Από την άλλη πλευρά δεν θα ήθελα να σταματήσω και τις άλλες σχέσεις μου. Κατανοητά μέχρις εδώ;»

«Κατανοητά, αλλά εξακολουθώ να μην καταλαβαίνω, τον δικό μου ρόλο.»

«Θα τον καταλάβεις. Λίγη υπομονή. Συνεχίζω. Η Κυρία θα είναι σε λίγο στην Αθήνα. Παρόλο που έχει μία τεράστια βίλα στην Σαρωνίδα, θα πάει να μείνει σε ένα ξενοδοχείο στο Κεφαλάρι. Εννοείται βέβαια, ότι θεωρητικά δεν έχω ιδέα από όλα αυτά. Από την άλλη όντως έχω σήμερα το μεσημέρι, συνάντηση με την άλλη Κυρία στο σπίτι μου στην Κηφισιά. Μία συνάντηση που την καλλιεργώ μήνες τώρα και δεν θα ήθελα να την χαλάσω με τίποτα. Ο σκοπός και η πρόθεση της Κυρίας από την Κρήτη, είναι να έρθει αιφνιδίως στο Σπίτι μου και να μας πιάσει στα πράσα. Τι έχω σκεφτεί, λοιπόν; Πηγαίνεις εσύ στο Ξενοδοχείο της στο Κεφαλάρι και προσπαθείς να της αλλάξεις γνώμη, για να μην έρθει στο Σπίτι μου. Έτσι εγώ ανενόχλητος, θα κάνω την συνάντησή μου».

«Αυτό το κατάλαβα. Έχουμε όμως ένα θέμα. Υποτίθεται, ότι δεν ξέρουμε για την αιφνίδια επίσκεψη της στην Αθήνα. Πως θα εμφανισθώ ξαφνικά μπροστά της; Και πως θα δικαιολογήσω την επίσκεψη μου, στο Ξενοδοχείο της; Για τα άλλα δεν έχω θέμα. Κάτι θα σκεφτώ.»

«Για αυτό και επέλεξα εσένα. Εάν επιλέξεις να με βοηθήσεις θα σου είμαι κάτι παραπάνω από υπόχρεος. Και ξέρεις πολύ καλά, ότι είμαι ιδιαίτερα γενναιόδωρος στους ανθρώπους μου. Και όχι μόνον. Θα έχεις και άλλες παροχές από μένα. Άλλου είδους. Καταλαβαίνεις πιστεύω, τι εννοώ. Παραδείγματος χάριν, η γραμματέας μου, κάνει ότι της ζητήσω. Ότι και να της ζητήσω!» Τόνισε ιδιαίτερα το τελευταίο.

«Φυσικά και καταλαβαίνω. Αλλά δεν είναι εκεί το θέμα. Το θέμα είναι ότι θα πρέπει να σκεφτώ μία αληθοφανή προσέγγιση για την Κυρία. Κάτι που να μην φέρει τα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που θέλουμε.»

«Εάν κατάλαβα καλά, είναι το μόνο θέμα που σε απασχολεί. Οπότε δέχεσαι να με βοηθήσεις!»

«Φυσικά και δέχομαι. Αλλά θα πρέπει να λύσω αυτό το θέμα, πρώτα».

«Ωραία. Έχεις ακριβώς δύο ώρες, για να βρεις την λύση. Η Κυρία από την Κρήτη, προσγειώνεται σε μία ώρα στο Ελευθέριος Βενιζέλος. Σε τρεις ώρες ακριβώς, εγώ θα δεχτώ την άλλη Κυρία στο Σπίτι μου. Να ευχηθούμε να πάνε όλα καλά.»

«Μακάρι. Μπορείτε να μου δώσετε μερικές λεπτομέρειες;»

«Και βέβαια. Θα σου γράψω όλα τα στοιχεία της Κυρίας εδώ. Όπως επίσης και την διεύθυνση του Σπιτιού μου. Και βέβαια, μπορείς να αποχωρήσεις αμέσως. Θα ενημερώσω εγώ τον Διευθυντή σου. Ακόμη μπορείς να χρησιμοποιήσεις εάν θέλεις το αυτοκίνητο μου, το Audi S7. Εγώ έχω κατέβει με το Cayenne σήμερα.»

«Καλώς. Δώστε μου τα στοιχεία της Κυρίας. Και το κινητό της επίσης, εάν είναι εύκολο. Όσο για το αυτοκίνητο, προτιμώ να κινηθώ με το δικό μου. Ευχαριστώ.»

«Όπως θέλεις. Και περιττό να σου πω πόσο υπόχρεος σου είμαι. Θα σου γράψω και το προσωπικό μου κινητό. Στείλε μου μήνυμα όταν θα έχουν τελειώσει όλα.»

«Καλώς. Θα το κάνω.»

Ο Κύριος Πάνος, έγραψε όλα τα στοιχεία σε ένα κομμάτι χαρτί και του τα έδωσε.

Ο Νίκος Γεωργίου, το πήρε, τον ευχαρίστησε και έφυγε από το Γραφείο του.

Ήταν λίγο αποσβολωμένος με όλα αυτά. Προς στιγμή, μετάβηκε σε εκείνη που είχε δεχτεί. Από την άλλη μεριά όμως, τον τραβούσαν και αυτόν οι προκλήσεις. Απλά δεν είχε βρει ακόμη τον τρόπο, του πως θα χειριζόταν το όλο θέμα.

2. Η Συνάντηση

Πήγε στο αυτοκίνητο του και κατευθύνθηκε προς το Κεφαλάρι. Στο δρόμο σκεφτόταν όλες τις πιθανές περιπτώσεις προσέγγισης της δύσκολης υπόθεσης που του είχε αναθέσει ο Κύριος Πάνος.

Ήταν λίγο διχασμένος με το όλο θέμα. Ο Κύριος Πάνος δεν ήταν και το καλύτερο «παιδί» και το φέροισμο του απέναντι στις κυρίες επίσης δεν ήταν το καλύτερο. Και η Κυρία από την Κρήτη, παρόλο που δεν την γνώριζε, με το δικίο της είχε αγανακτήσει. Αυτός όμως έπρεπε να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του εργοδότη του. Προς στιγμή, του ήρθε να τα βροντήξει όλα κάτω και να του πει την πραγματική γνώμη του για αυτόν. Δυστυχώς όμως, δεν ήταν ακόμη έτοιμος για κάτι τέτοιο. Θα έμενε χωρίς απασχόληση σε μία πολύ κακή στιγμή και ο Κύριος Πάνος, ήταν πολύ ισχυρός για να τον κάνει εχθρό του. Άρα θα έπρεπε να ξεχάσει αυτή την επιλογή.

Σκέφτηκε ακόμη λίγο το όλο θέμα και τελικά κατέληξε σε μία δύσκολη αλλά αποδοτική, έτσι πίστευε, λύση. Την απόλυτη ειλικρίνεια. Θα προσέγγιζε και θα αιφνιδίαζε την Κυρία από την Κρήτη, λέγοντας της, όλη την αλήθεια. Με αφοπλιστική ειλικρίνεια. Ήλπιζε έτσι, ότι τουλάχιστον θα τον άκουγε. Εάν θα έφερνε και αποτέλεσμα, αυτό θα φαινόταν στην πορεία.

Έφτασε στο χλιδάτο Ξενοδοχείο στο Κεφαλάρι, στάθμευσε το αυτοκίνητο του στο Πάρκινγκ των Επισκεπτών και πήγε στο Lobby. Διάλεξε μία στρατηγική θέση, για να παρακολουθεί όλους τους εισερχόμενους επισκέπτες. Δεν ήξερε καν πως έμοιαζε η Κυρία, αλλά εκείνη την ώρα το Ξενοδοχείο είχε πολύ λίγη κίνηση και κρίνοντας από το γούστο του Κυρίου Πάνου στις γυναίκες, δεν θα ήταν δύσκολο να αναγνωρίσει μία όμορφη γυναίκα που θα έφτανε σε μία συγκεκριμένη ώρα.

Κάθισε και περίμενε λοιπόν. Και δεν χρειάστηκε να περιμένει για πολύ.

Η πόρτα άνοιξε και μία πολύ όμορφη, εντυπωσιακή κυρία, μπήκε μέσα συνοδευόμενη από μία άλλη νεαρή γυναίκα και

δύο γεροδεμένους άνδρες. Ήταν μία, από τις ωραιότερες γυναίκες που είχε δει. Ψηλή, φινετσάτη, ντυμένη με πολύ γούστο και όχι πάνω από 30 χρόνων. Του έκανε εντύπωση το ακριβό ντύσιμο της, αλλά πιο πολύ οι Casadei δωδεκάποντες γόβες που φορούσε. Από το παράστημα των ανδρών που την συνόδευαν καθώς και από την συμπεριφορά τους, κατάλαβε ότι θα έπρεπε να ήταν οι άνδρες της προσωπικής φρουράς της. Ανησυχισε λίγο για αυτό, αλλά δεν είχε και πολλές επιλογές.

Σηκώθηκε από την θέση του και πλησίασε με γρήγορα βήματα την όμορφη Κυρία, πριν αυτή προλάβει να φτάσει στην Reception. Οι γεροδεμένοι κύριοι, τον αντιλήφθηκαν και έκαναν πρώτοι ένα βήμα μπροστά, μπαίνοντας ανάμεσα σε αυτόν και την Κυρία. Ο Νίκος Γεωργίου δεν πτοήθηκε. Χαμογέλασε και απευθύνθηκε στην όμορφη Κυρία, η οποία τον κοιτούσε απορημένη.

«Η Κυρία Έλσα Γιαννακάκη; Θα ήθελα να σας απασχολήσω για λίγο, εάν είναι δυνατόν.»

«Για ποιο θέμα;» Τον ρώτησε εκείνη με απορία.

«Αφορά τον πραγματικό λόγο της σημερινής σας επίσκεψης στην Αθήνα. Και έχει σχέση με τον Κύριο Πάνο Μητρόπουλο.» Έριξε κυριολεκτικά την «βόμβα» και περίμενε το αποτέλεσμα.

Η Έλσα Γιαννακάκη, άνοιξε διάπλατα τα μάτια της και ψέλλισε με κόπο ένα, «Πως το ξέρετε, εσείς αυτό;»

«Εάν μου δώσετε μερικά λεπτά, θα σας τα εξηγήσω όλα. Θέλετε να καθίσουμε στην Καφετέρια;» Της είπε ευγενικά.

Η Έλσα Γιαννακάκη έγνεψε καταφατικά και τον ακολούθησε μαζί με την συνοδεία της στην Καφετέρια του Ξενοδοχείου. Κάθισαν οι δύο τους σε ένα τραπέζι και δίπλα τους κάθισαν οι δύο άνδρες και η άλλη Κυρία.

Μόλις κάθισαν ήρθε αμέσως μία σερβιτόρα και παρήγγειλαν καφέδες.

«Σας ακούω, Κύριε...», του είπε η Έλσα Γιαννακάκη, που είχε βρει στο μεταξύ την μιλιά της.

«Γεωργίου. Νίκος Γεωργίου, Κυρία μου. Θα σας εξηγήσω αμέσως χωρίς περιστροφές περί τίνος πρόκειται. Και οφείλω να δηλώσω ότι θα είμαι απόλυτα ειλικρινής μαζί σας».

Ήξερε ότι είχε ήδη το πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού και δεν ήθελε να το χάσει. Τώρα έπρεπε και να την σοκάρει. Τόσο όσο ήταν αρκετό για να ρίξει τις άμυνες της. Και ήλπιζε βέβαια, ότι θα έφερνε το ποθητό αποτέλεσμα. Αλλιώς, εάν ήταν πιο δυνατή από ό τι νόμιζε, το πλεονέκτημα του θα μετατρεπόταν σε μειονέκτημα με άγνωστη κατάληξη.

Η Έλσα Γιαννακάκη, δεν μίλησε και έτσι συνέχισε.

«Κυρία μου, είμαι σε θέση να γνωρίζω ότι έχετε έρθει σήμερα εκτάκτως στην Αθήνα, με σκοπό να αποκαλύψετε ενδεχόμενη απιστία του Κυρίου Πάνου Μητρόπουλου. Και συγκεκριμένα, έχετε πληροφορηθεί ότι σε λίγη ώρα, θα δεχθεί στην οικία του στην Κηφισιά, επίσκεψη από μία Κυρία με σκοπό να την κάνει ερωμένη του. Και αυτό σας έχει εξοργίσει, φαντάζομαι. Σωστά μέχρι εδώ;»

Η Έλσα Γιαννακάκη, άνοιξε ξανά έκπληκτη τα μάτια της.

«Πως τα ξέρετε όλα αυτά;» Τον ρώτησε.

«Θα σας εξηγήσω. Πέστε μου όμως. Είναι έτσι ή κάνω κάποιον λάθος;» Την ρώτησε ξανά ήρεμα και χαμογελαστά.

«Έτσι είναι και δεν κάνετε λάθος.» Του απάντησε σκυθρωπή.

«Μάλιστα. Και μπορώ ακόμη να ρωτήσω, τι σκοπεύετε να κάνετε για αυτό;» Συνέχισε.

«Όχι, αν δεν μου πείτε ποιος είστε και γιατί μου τα λέτε όλα αυτά.» Του απάντησε ελαφρώς οργισμένη.

Το σημείο ήταν κρίσιμο και θα έπρεπε να προσέξει πολύ. Αφοπλιστική ειλικρίνεια ξανά, λοιπόν.

«Φυσικά. Το όνομα μου είναι Νίκος Γεωργίου, όπως σας έχω ήδη πει. Εργάζομαι για τον Κύριο Πάνο Μητρόπουλο. Ο Κύριος Μητρόπουλος, έχει πληροφορηθεί την επίσκεψη σας και με παρακάλεσε να σας συναντήσω με σκοπό να αποτρέψω τυχόν επεισόδιο που θα ήταν δυσάρεστο για σας και για εκεί-

νον. Όπως τόνισα και πριν, θα είμαι απόλυτα ειλικρινής μαζί σας.»

«Α, τον ακρείο. Το έμαθε λοιπόν. Και τι άλλο σας έχει πει για μένα;»

«Όχι πολλά. Ότι έχει μία ιδιαίτερη σχέση μαζί σας, ότι τον έχετε βοηθήσει και εξυπηρετήσει αρκετά στο παρελθόν και δεν θα ήθελε να διαταράξει αυτή την σχέση.»

«Βέβαια. Και να μπορεί επίσης να έχει παράλληλα και όσες άλλες σχέσεις, θελήσει. Θα ήθελα όμως να σας ρωτήσω την δική σας γνώμη για όλα αυτά.»

«Η θέση μου είναι πολύ λεπτή, Κυρία Γιαννακάκη. Και θα είμαι για άλλη μία φορά ειλικρινής μαζί σας. Το ότι εργάζομαι για τον Κύριο Μητρόπουλο, αυτό δεν σημαίνει ότι αυτόματα τον εκτιμώ και επικροτώ τις πράξεις του. Το αντίθετο θα έλεγα. Είναι γνωστό και επιβεβαιώνεται καθημερινά σε όλους εμάς που είμαστε αρκετά κοντά του, ότι δεν είναι και το ηθικότερο στοιχείο. Εμένα προσωπικά δεν χαίρει καθόλου, της εκτίμησης μου. Επιπροσθέτως από την στιγμή που σας γνώρισα, μου έχει δημιουργηθεί μία απορία.»

«Να την ακούσω.»

«Πως είναι δυνατόν, εσείς μία από τις ωραιότερες, κομψές, ευγενικές, δραστήριες και εξυπνότερες, θα τολμούσα να πω, γυναίκες που έχω γνωρίσει, να είστε σε μία τέτοιου είδους σχέση με έναν άνθρωπο σαν τον Κύριο Μητρόπουλο;»

«Ευχαριστώ πολύ για τα καλά σας λόγια. Και εσείς μου είστε πολύ συμπαθής και μου έχετε κάνει πολύ καλή εντύπωση. Θα προσπαθήσω να σας δώσω μία απάντηση. Όσο μπορώ φυσικά. Το Κύριο Μητρόπουλο τον γνώρισα πριν από περίπου ένα χρόνο σε μία εταιρική παρουσίαση στο Λονδίνο. Μου έκανε εντύπωση, με φλέρταρε, η χημεία μεταξύ μας ήταν έντονη και κατέληξε σε ερωτική σχέση. Από την πρώτη στιγμή δεν μου φέρθηκε καθόλου έντιμα. Είχε αρκετές σχέσεις, παράλληλα με την δική μας και με εκμεταλλεύθηκε με διάφορους τρόπους. Δεν έχω αποκρυπτογραφήσει ακριβώς, για ποιο λόγο συνέχιζα μαζί του. Στο χρονικό διάστημα της σχέσης μας, μου έχει α-

ποσπάσει ένα μεγάλο χρηματικό ποσό, πάνω από ένα εκατομμύριο Ευρώ και ακόμη έχει χρησιμοποιήσει τα προσωπικά μου αεροσκάφη σε κάποιες παράνομες μεταφορές διαφόρων ουσιών. Το ποτήρι όμως ξεχείλισε όταν έμαθα δύο πράγματα. Πρώτον ότι οι ελάχιστες αποδράσεις μας ήταν στην πραγματικότητα πρόφαση για να μεταφέρει ποσότητες από αυτές τις ουσίες σε διάφορα μέρη και επίσης ότι απροκάλυπτα λέει σε διάφορους κοινούς γνωστούς μας, ότι στις ερωτικές μας συνεντεύξεις είμαι ψυχρή σαν παγοκολόνα, αυτή είναι η προσφιλή έκφραση του, και είναι υποχρεωμένος να έχει και άλλες ερωτικές συντρόφους επειδή δεν τον ικανοποιώ. Έτσι όταν έμαθα από έναν κοινό γνωστό μας, για την σημερινή συνάντησή του, αποφάσισα να δώσω ένα οριστικό τέλος, σε αυτή την σχέση. Ποια είναι η γνώμη μας τώρα λοιπόν, μετά από όλα αυτά;»

«Κυρία μου, τώρα είμαι ακόμη περισσότερο διχασμένος. Από την μία μεριά, έχετε ενισχύσει περισσότερο την αρνητική γνώμη που έχω για τον Κύριο Μητρόπουλο. Από την άλλη αισθάνομαι ότι ηθικά εξυπηρετώ πολύ περισσότερο τα δικά σας συμφέροντα. Επίσης αισθάνομαι ότι έχω υποχρέωση να παραιτηθώ από τα καθήκοντα μου και να μην απασχολούμαι πλέον στον Κύριο Μητρόπουλο. Εάν το κάνω όμως αυτό, θα μου δημιουργηθεί μία πληθώρα προβλημάτων. Οικονομικά και άλλα. Ο Κύριος Μητρόπουλος δεν είναι από τους Κυρίους, που μπορείτε να παίξετε μαζί τους σε τέτοια θέματα. Δεν μπορώ όμως να συμμετέχω στην επίτευξη σκοπών που δεν συμφωνώ. Καταλαβαίνετε τώρα την θέση μου!»

«Πολύ καλά θα έλεγα. Και την εκτιμώ πάρα πολύ επίσης. Θα ήθελα πάρα πολύ να σας βοηθήσω. Έχω καταλάβει ότι ο Κύριος Μητρόπουλος, έχει έναν αισχρό και πρόστυχο θα έλεγα, τρόπο να εκμεταλλεύεται και να βάζει ανθρώπους σε μπελάδες. Και θα σας πω κάτι ακόμη για να το καταλάβετε. Στο προσωπικό μου αεροσκάφος έχει στείλει και βρίσκονται εκεί από χθες, τρία πακέτα αγνώστου περιεχομένου. Είχε επίσης το θράσος να μου προτείνει να κάνουμε μία ρομαντική απόδραση

στο Άμστερνταμ. Και όλα αυτά ενώ σχεδίαζε την ερωτική συνάντηση με την υποψήφια ερωμένη του.»

«Και τι σκοπεύετε να κάνετε για αυτό;»

«Το έχω σκεφτεί αρκετά και θα ήθελα την βοήθεια σας.»

«Εάν μπορώ να βοηθήσω, ευχαρίστως.»

«Έχω την διεύθυνση του Σπιτιού του στην Κηφισιά, αλλά θα ήθελα να την επιβεβαιώσετε, εάν την γνωρίζετε φυσικά.»

«Και βέβαια την γνωρίζω. Μπορείτε να μου πείτε την διεύθυνση που έχετε εσείς;»

Η Έλσα Γιαννακάκη, έβγαλε ένα χαρτί και του το έδειξε. Ο Νίκος Γεωργίου, χαμογέλασε.

«Δυστυχώς, Κυρία μου, αυτή δεν είναι η σωστή διεύθυνση.»

«Το είχα φανταστεί. Άλλωστε μαζί δεν είχαμε πάει ποτέ στο Σπίτι του. Μόνον στο δικό μου, στην Σαρωνίδα πηγαίναμε. Να υποθέσω ότι εσείς ξέρετε την σωστή διεύθυνση;»

«Ναι την γνωρίζω.»

«Και να τολμήσω να σας ζητήσω ακόμη, μία πολύ μεγάλη εξυπηρέτηση; Να με πάτε στο Σπίτι του. Θέλω πολύ να ξεκαθαρίσω αυτό το θέμα σήμερα!»

«Κυρία μου, σας έχω εκτιμήσει πολύ και θα ήθελα πάρα πολύ να σας βοηθήσω. Αλλά με φέρντε σε δύσκολη θέση. Εάν κάνω αυτό που μου ζητάτε, θα έρθω σε ακόμη περισσότερο δύσκολη θέση. Και επικίνδυνη μην τολμήσω να πω.»

«Το καταλαβαίνω. Αλλά έχω καταλάβει επίσης, ότι είσθε ηθικό στοιχείο και θέλετε να με βοηθήσετε. Θα πρότεινα τα εξής. Να πάμε στο Σπίτι του Κυρίου Μητρόπουλου, αλλά εσείς να μην αποκαλυφθείτε. Θα πάω μόνον εγώ να τον συναντήσω. Καταλαβαίνω βέβαια, ότι θα γίνουν οι συσχετισμοί και ότι θα χάσετε ίσως την θέση σας. Σε αυτό μπορώ να σας βοηθήσω και να σας προστατέψω ακόμη, εάν χρειασθεί. Έχω πολύ μεγαλύτερη οικονομική επιφάνεια από τον Κύριο Μητρόπουλο και αρκετή δύναμη και εξουσία εάν χρειασθεί. Και σας δίνω τον λόγο μου για αυτό.»

«Κυρία μου, μου είστε εξαιρετικά συμπαθής και θέλω να σας βοηθήσω. Ο λόγος σας, μου αρκεί. Δέχομαι να σας οδη-

γήςω στο Σπίτι του Κύριου Μητρόπουλου. Και επίσης θα δεχτώ τις τυχόν συνέπειες αυτής της πράξης μου. Θα ήθελα όμως και εσείς να μου υποσχεθείτε, ότι θα προσέχετε και δεν θα κάνετε κάποια ενέργεια που θα σας βάλει σε κίνδυνο.»

«Κύριε Γεωργίου, Σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Και για την εμπιστοσύνη αλλά και για το ενδιαφέρον σας. Σας υπόσχομαι ότι θα είμαι πολύ προσεκτική. Και από ότι βλέπω δεν έχουμε πολύ χρόνο. Ξέρετε ακριβώς που είναι αυτή η διεύθυνση;»

«Ναι. Γνωρίζω πολύ καλά το σημείο. Και είναι πολύ κοντά στο σημείο που βρισκόμαστε.»

«Θαυμάσια. Εμείς έχουμε έρθει με δύο αυτοκίνητα. Θα πρότεινα να αφήσουμε εδώ την Γραμματέα μου, για να ρυθμίσει τις λεπτομέρειες της διαμονή μας και να πάμε εμείς μαζί με την φρουρά μου στην διεύθυνση που θα μας υποδείξετε.»

«Φυσικά. Μπορούμε να το κάνουμε αυτό.»

«Ωραία. Μισό λεπτό να δώσω οδηγίες στην Γραμματέα μου.»

Η Έλσα Γιαννακάκη, σηκώθηκε και πήγε στο διπλανό τραπέζι. Πρώτα μίλησε με την Γραμματέα της και μετά με τους άνδρες της φρουράς της. Έπειτα συνοδευόμενη από αυτούς, ήρθε πάλι προς το μέρος του και βγήκαν από το Ξενοδοχείο.

Πήγαν στο Πάρκινγκ των ενοίκων και μπήκαν μέσα σε ένα μαύρο Mercedes ML 350 SUV. Ο Νίκος Γεωργίου, έδωσε τις οδηγίες στον ένα από τους άνδρες της φρουράς της, που οδηγούσε. Σε λίγο έφτασαν έξω από το Σπίτι του Πάνου Μητρόπουλου. Ήταν μία μεγάλη μονοκατοικία με ψηλή περιφραξη. Είχαν ακόμη δέκα λεπτά μέχρι την ώρα που του είχε πει ότι θα πήγαινε με την άλλη Κυρία. Οπότε θεωρητικά δεν θα είχαν έρθει ακόμη. Στάθμευσαν το αυτοκίνητο είκοσι μέτρα πριν από την είσοδο του Πάρκινγκ της μονοκατοικίας. Η Έλσα Γιαννακάκη είχε προτείνει, μόλις θα τους έβλεπε να πλησιάζουν να πάει αρχικά μόνη της να μιλήσει στον Πάνο Μητρόπουλο, πριν προλάβει αυτός να μπει στο Πάρκινγκ. Θα τον αιφνidiάζε έτσι. Εκείνοι θα είχαν οπτική κάλυψη και θα επέμβαιναν, εάν χρειαζόταν.

Και έτσι έγινε. Σε δέκα λεπτά περίπου, φάνηκε η μαύρη Mercedes του Πάνου Μητρόπουλου. Και περιέργως ήταν μόνος του. Συνήθως τον ακολουθούσε τουλάχιστον ένα από τα αυτοκίνητα συνοδείας με τους άνδρες της φρουράς του. Αυτή την φορά όμως ήταν μόνος του, μαζί με την Κυρία που συνόδευε. Τους προσπέρασε και πήγε στην τηλεχειριζόμενη είσοδο του Πάρκινγκ. Η Έλσα Γιαννακάκη, βγήκε από το αυτοκίνητο και με γρήγορα βήματα πήγε στο αυτοκίνητο του Πάνου Μητρόπουλου.

Και τότε έγινε το σκηνικό. Ο Πάνος Μητρόπουλος, που φυσικά δεν περίμενε να την δει εκεί, κατέβασε το τζάμι του παρθυρού για να της μιλήσει. Δεν είχε ακόμη προλάβει να ανοίξει την πόρτα του Πάρκινγκ. Η Έλσα Γιαννακάκη, αστραπιαία έβγαλε ένα πιστόλι τύπου Beretta, από την τσάντα της και του το κόλλησε στα μούτρα. Ταυτόχρονα του είπε να βγει από το αυτοκίνητο. Απευθυνόμενη στην συνοδό του, της είπε να μην τολμήσει να αγγίξει το κινητό της. Εκείνη αναστατωμένη είχε κολλήσει στην θέση της και δεν κινούνταν.

Οι άνδρες της φρουράς της Έλσας Γιαννακάκη καθώς και Νίκος Γεωργίου, πετάχτηκαν έξω από το αυτοκίνητο. Η Έλσα Γιαννακάκη όμως, τους έκανε νόημα να μείνουν στην θέση τους. Άρχισε να μιλάει έντονα στον Πάνο Μητρόπουλο, ακουμπώντας σχεδόν το πιστόλι στο πρόσωπο του.

Ήταν αρκετά μακριά, για να καταλάβουν τι έλεγαν. Ήταν όμως φανερό ότι η Έλσα Γιαννακάκη, ήταν σε κατάσταση σύγχυσης. Και σε τέτοια κατάσταση πολλά μπορούσαν να συμβούν.

Ο Νίκος Γεωργίου, σκέφτηκε γρήγορα. Θυμήθηκε ότι ο Πάνος Μητρόπουλος του είχε δώσει τον αριθμό του κινητού της. Έβγαλε το δικό του κινητό και σχημάτισε το νούμερο της. Ταυτόχρονα της έκανε νόημα με το κινητό του για να καταλάβει ότι ήταν εκείνος που την καλούσε. Η Έλσα Γιαννακάκη, το κατάλαβε και απάντησε στην κλήση.

«Κυρία Γιαννακάκη», της είπε «θέλω να με ακούσετε προσεκτικά. Αρχικά δεν πρέπει να αποσπασθεί η προσοχή σας για να

μην επιχειρήσει ο Κύριος Μητρόπουλος να σας αφοπλίσει. Καταλαβαίνω την αγανάκτηση σας, αλλά η βία δεν είναι λύση. Μπορεί να τιμωρήσετε οριστικά τον Κύριο Μητρόπουλο, αλλά θα καταστρέψετε και την ζωή σας.»

«Ευχαριστώ Κύριε Γεωργίου, για το ενδιαφέρον σας, αλλά τι θέλετε να κάνω;»

Ο Πάνος Μητρόπουλος, μέχρι εκείνη την στιγμή είχε γυρισμένη την πλάτη και δεν είχε αντιληφθεί το σκηνικό με το SUV που ήταν σταθμευμένο πιο πέρα πίσω του. Μόλις άκουσε το όνομα του Νίκου Γεωργίου, γύρισε το κεφάλι του και τον αντίκρισε είκοσι μέτρα πιο πέρα.

«Κυρία Γιαννακάκη, νομίζω ότι έχω σκεφτεί μία λύση που θα μας εξυπηρετήσει όλους. Έχετε πει ότι ο Κύριος Μητρόπουλος έχει στο προσωπικό σας αεροσκάφος κάποια πακέτα. Να υποθέσω ότι το περιεχόμενο αυτών των πακέτων είναι ιδιαίτερα σημαντικό για αυτόν. Μπορεί να είναι και αρκετά πολύτιμα και η αξία τους να ξεπερνά το ποσό που σας οφείλει. Έχω καταλάβει επίσης ότι, ενώ τα αισθήματα δεν παίζουν κανένα ρόλο για τον Κύριο Μητρόπουλο, αυτός δίνει μεγάλη σημασία στα χρήματα. Προτείνω λοιπόν να του κάνετε την εξής πρόταση. Να σας δώσει πίσω τα χρήματα που σας οφείλει και εσείς να του δώσετε τα πακέτα που έχετε στην κατοχή σας. Επίσης να υποσχεθεί να μην ασχοληθεί ποτέ ξανά μαζί μας. Και συμπεριλαμβάνω και τον εαυτό μου, γιατί όπως καταλαβαίνετε, δεν μπορώ πλέον να εξακολουθώ να εργάζομαι για τον Κύριο Μητρόπουλο. Σε αντίθετη περίπτωση να τον διαβεβαιώσετε και να είστε ιδιαίτερα πειστική σε αυτό, ότι θα καταστρέψετε το περιεχόμενο των πακέτων.»

«Κύριε Γεωργίου, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω ξανά για το ενδιαφέρον σας. Θα προτιμούσα όμως να δώσω μία πιο οριστική λύση στο θέμα μου, με τον Κύριο Μητρόπουλο. Τινάζοντας τα μυαλά του στον αέρα, ίσως!» Το τελευταίο το είπε τονίζοντας το, χαμογελώντας και ακουμπώντας το πιστόλι ακόμη περισσότερο στο πρόσωπο του Πάνου Μητρόπουλου.

Εκείνος είχε χλωμιάσει, τόσο πολύ, που φαινόταν στα είκοσι μέτρα πιο πέρα. Ο Νίκος Γεωργίου, συνειδητοποίησε τότε

ότι, η Έλσα Γιαννακάκη μπορεί να έπαιζε και λίγο θέατρο για να κλονίσει την ψυχολογία του Πάνου Μητρόπουλου. Και τα είχε καταφέρει προς το παρόν.

«Κυρία Γιαννακάκη, μπορείτε σας παρακαλώ να μου δώσετε να μιλήσω στον Κύριο Μητρόπουλο;»

«Ευχαρίστως». Του απάντησε και έδωσε το κινητό της στον Πάνο Μητρόπουλο. Εκείνος το άρπαξε κυριολεκτικά.

«Κύριε Μητρόπουλε, ακούστε με προσεκτικά, χωρίς να μιλήσετε.» Του είπε χωρίς να του δώσει περιθώριο να αντιδράσει. *«Με την κατάσταση που αντιμετωπίζω και αντιμετωπίζω, προσπαθώ να κάνω ό,τι είναι το καλύτερο δυνατόν, για όλους μας και κυρίως για σας. Και αυτό επειδή η δική σας ζωή κινδυνεύει. Η Κυρία Γιαννακάκη, είναι σε κατάσταση σύγχυσης και δεν σκέφτεται λογικά. Θα προσπαθήσω να την πείσω να σας κάνει μία συμφέρουσα πρόταση για όλους σας. Παρακαλώ να την αποδεχτείτε. Διαφορετικά φοβάμαι, ότι η κατάληξη δεν θα είναι καλή. Δώστε μου πάλι πίσω την Κυρία Γιαννακάκη.»*

Ο Πάνος Μητρόπουλος, χωρίς να μιλήσει, έδωσε πίσω το κινητό τηλέφωνο στην Έλσα Γιαννακάκη.

«Κυρία Γιαννακάκη, πιστεύω ότι έχω καταλάβει την τακτική σας. Και είστε έξυπνη γυναίκα. Έχω κάνει προεργασία στον Κύριο Μητρόπουλο, για να δεχτεί την πρόταση που σας είπα. Εφ' όσον συμφωνείτε, φυσικά. Διαφορετικά τινάζετε του τα μυαλά στο αέρα, να τελειώνουμε!»

«Κύριε Γεωργίου, θα ήθελα να σκεφτώ για λίγο την πρόταση σας. Βέβαια, από την άλλη μεριά με δελεάζει η ιδέα να του τινάζω τα μυαλά στον αέρα. Σας κλείνω τώρα. Θα σκεφτώ για λίγο και θα σας ξανακαλέσω.»

Η Έλσα Γιαννακάκη, τερμάτισε την κλήση. Για λίγο απέμεινε να κοιτάζει στα μάτια χωρίς να μιλάει, τον Πάνο Μητρόπουλο. Η ματιά της ήταν εντελώς ανέκφραστη. Μετά άρχισε να του μιλάει. Σχετικά ήρεμα. Από αυτή την απόσταση, δεν μπορούσε να καταλάβει τι του έλεγε. Φαινόταν όμως ότι συμφωνούσαν.

Μετά από λίγο τους έκανε νόημα να πλησιάσουν. Ο Νίκος Γεωργίου και οι δύο άνδρες της φρουράς πλησίασαν αργά.

«Κύριε Γεωργίου,» είπε η Έλσα Γιαννακάκη «αποφάσισα να δεχτώ την πρόταση σας. Την πρότεινα στον Κύριο Μητρόπουλο και την αποδέχτηκε. Η διαδικασία έχει ως εξής. Ο Κύριος Μητρόπουλος εντός της ημέρας, θα εμβάσει σε λογαριασμό που θα του υποδείξω σε τράπεζα εξωτερικού, το οφειλόμενο ποσό. Μόλις επιβεβαιώσω την μεταφορά, θα του παραδώσω τα τρία πακέτα που είναι στο αεροσκάφος μου. Πιθανόν αυτό να γίνει αύριο. Επίσης μου έδωσε την διαβεβαίωση του, ότι δεν θα ασχοληθεί ποτέ ξανά μαζί μας. Ούτε με μένα ούτε με σας. Εσείς θα πρέπει να στείλετε την παραίτηση σας, για τυπικούς λόγους, στην εταιρεία σας. Συμφωνείτε Κύριε Μητρόπουλε;»

Ο Πάνος Μητρόπουλος έγνεψε καταφατικά.

«Θαυμάσια, λοιπόν. Θα σας στείλω με sms τα στοιχεία του λογαριασμού μου. Και κάτι ακόμη. Θα ήθελα να διευκρινίσω ό-τι, σήμερα ήρθα αποφασισμένη να σου τινάξω τα μυαλά στον αέρα. Δεν θα υπολόγιζα τίποτα. Αλλά ο Κύριος Γεωργίου, κατάφερε να μου αλλάξει γνώμη. Εάν ζεις λοιπόν το οφείλεις σε αυτόν. Του χρωστάς την ζωή σου και μην το ξεχάσεις ποτέ αυτό. Άθλιο υποκείμενο.»

Λέγοντας αυτά, η Έλσα Γιαννακάκη, κατέβασε το πιστόλι, το έβαλε στην τσάντα της και πήγαν όλοι πάλι πίσω στο αυτοκίνητο τους. Ο Πάνος Μητρόπουλος, απέμεινε να τους κοιτάζει αποσβολωμένος, προσπαθώντας να συνειδητοποιήσει το όλο σκηνικό που παίχτηκε πριν από λίγο.

Η Έλσα Γιαννακάκη, ο Νίκος Γεωργίου και οι άνδρες της φρουράς της, γύρισαν πίσω στο Ξενοδοχείο.